

[Melchior.]

hårdt, mens blade med et lille oplag straffes mindre hårdt, selv om deres specielle udbredelsesområder måske gør, at den skadelidte har været udsat for meget mere skade i anledning af disses udbredelse. Blade, som ved hjælp af annonceindtægter omdeles gratis, og det er ofte i store oplagstal, straffes slet ikke.

Retsforbundet finder, at de gældende straffebestemmelser giver domstolene rimeligere mulighed for at straffesådanne overtrædelser end det lovforslag, vi her har til behandling. Noget andet er, at vederlagsprincippet ofte burde sættes mere i højsædet. Erstatningsbetalingerne burde ofte være klækkeligere, hvor nogen trampes ned eller svines til.

Karakteristisk for hele vort retssystem er det jo, at hensynet til de skadelidte er skudt alt for langt i baggrunden. Det er der grund til at drøfte nærmere under det forestående udvalgsarbejde om dette lovforslag. Sanktionsbestemmelserne og erstatningsbestemmelserne må belyses meget nøje under dette udvalgsarbejde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bracher)
(KrF):

Mens pressen tidligere blev betragtet som befolkningens tjener, som sørgede for at give informationer og vejledning, så har det i de senere år ændret sig mere og mere derhen, at pressen i dag på en måde optræder som herre og tugtemester og øver pression over for befolkningen og myndighederne. Det er der mange eksempler på fra de senere år, også eksempler på angreb på enkeltpersoner og befolkningsgrupper, som har lidt kolossalt under disse angreb, og det er noget af det, der har fået os til at fremsætte forslaget, sådan at man kunne skride ind over for sådanne uhyrligheder.

Indtil nu har man ifølge den nuværende presselov kunnet give bøder eller hæftestraf til den ansvarshavende redaktør, og disse bøder har ikke været særlig store. Man har

ofte ironiseret over dem fra bladet selv, også over hæftestrafpen, når det har gældt redaktøren, og man har så også givet berigtigelser af en besemt sag et eller andet sted i bladet, hvor det ikke har været særlig synligt.

Man må kunne finde ud af at give en mere alvorlig understregning af, at overtrædelse af den presseetik, som pressens folk jo selv taler om, må kunne stoppes ved, som vi har foreslået det, måske at idømme en effektiv bøde eller måske på anden måde. Der er ingen af os, der ønsker, og det gør kristeligt folkeparti heller ikke, nogen som helst form for begrænsning af ytringsfriheden. Det er ikke det, vi er ude på, men vi må være med til at lade pressen forstå, at der er en grænse for, hvor langt man kan gå ind på livet af enkeltpersoner og familier og grupper. Kritik er godt og nødvendigt, men ond kritik, som gør ondt medfører menneskelige tragedier, må man stoppe. Vi har jo i den senere tid set sørgelige eksempler på dette, og vort lovforslag er et forsøg på at beskytte mod overgreb fra pressens side, ikke på nogen måde på at øve censur.

Vi er jo i den meget mærkelige situation i kristeligt folkeparti i dag, at vi har fremsat 2 lovforslag, hvorom man siger, at de jo teknisk ikke er særlig gode, men intentionerne i dem er gode, de bliver opbakket. Vi har fået mange gode ord for disse ting, og det er vi selvfølgelig glade for. Vi takker for justitsministerens velvillige indstilling også over for dette lovforslag og ligeledes andre ordføreres velvillige indstilling.

Den, der har været kraftigst imod os, er jo hr. Poul Dam, som mener, at dette lovforslag er et led i den almindelige hetz mod pressen, men, hr. Poul Dam, hvis der er en almindelig hetz mod pressen i dag, så må der vel være en grund for det. Det mener vi altså der er, og det er derfor, vi er fremkommet med vort lovforslag.

Jeg tror ikke, pressen er inde i en sund udvikling, men vi vil da håbe, at den kan komme det.